

FELADATAINK

Népi demokráciánknak, felelős vezetőinknek egyik legfontosabb célkitűzése ma hadseregünk fejlesztése. Ez kifejezésre jut politikai vezetőink megnyilatkozásaiban, valamint abban is, hogy új költségvetésünkben biztosították a honvédség fejlesztésének anyagi feltételeit.

A második világháborúban mérhetetlen kár és veszteség érte országunkat. Dolgozó népünknek az elmúlt négy év alatt hatalmas munkát kellett végeznie, hogy a pusztulásból ily rövid idő alatt kiemelje az országot. Honvédségünk fejlesztése is csak a dolgozó nép további áldozatvállalása útján valósítható meg. Ennek tudatában nekünk fokozott gondot kell fordítanunk arra, hogy a honvédség fejlesztésére szánt összegeket tervszerűen, hasznosan és takarékosan használjuk fel.

A második világháborúban az ember szerepének jelentősége mellett nagy mértékben megnövekedett az anyag jelentősége. Az egymással szemben álló többmillió hadsereg mérhetetlen mennyiségű anyagot fogyasztottak. A nagyfokú gépesítés és a tűzgépek számának növekedése az egy emberre eső anyagmennyiséget lényegesen felemelte. A nagy anyagfogyasztás viszont az utánszállító szolgálat feladatait súlyosbította. Ezeket a tényeket szemünk előtt kell tartanunk akkor, amikor néphadseregünk fejlesztéséről van szó.

Új hadseregünk személyi összetételében, politikai meggyőződésében merőben más, mint Horthy hadserege volt. Nekünk arra kell törekednünk, hogy anyagi felépítése, — az anyaghoz való viszonya is merőben más legyen. Ki kell küszöbölni az anyag-gazdálkodás terén még mindig mutatkozó minden hanyagságot, felületességet. E téren a parancsnokokra vár a legkomolyabb feladat. Gyakori és szigorú ellenőrzéssel nekik kell megtalálni a hibákat, mulasztásokat. Kiképzéssel, oktatással neveljék rá alárendeltjeiket, alakulataikat az anyag helyes kezelésére

és karbantartására. Ha szükségesnek látszik, — a fenyítés eszközeitől se riadjanak vissza. — Ebben a munkában a politikai tiszteknek is részt kell venniök. Még a maradványát is ki kell irtani annak a káros felfogásnak, hogy „a kincstári anyagra nem kell vigyázni, mert az állam kibírja”. Tudatosítani kell minden honvédben, hogy az ország jólétének, — minden dolgozónak — saját magának árt, bűnt követ el akkor, ha a honvédség anyagát gondatlanul, hanyagul kezeli, — hogy szeresse, becsülje, kímélje a honvédségi anyagot, mert ha azt teszi, akkor a magyar nép vagyonát kíméli, — saját vagyonát kíméli.

Az anyagi szolgálatban dolgozó bajtársak érezzék át ennek a kérdésnek a fontosságát. Járjanak példamutatóan elől az anyagkezelésben, az ellenőrzés és kiképzés terein legyenek megbízható támaszaik parancsnokaiknak. Legyenek öntevékenyek és kezdeményezők szolgálatuk ellátása közben, mert az ő jó munkájukon múlik, hogy honvédségünk anyagi szolgálata jól működjék. Az ő jó munkájukra van szükség ahhoz, hogy néphadseregünk anyaga mindig használható jó állapotban legyen, honvédeink jó ruhában járjanak, jó és bőséges étellemezt kapjanak. Az ő jó munkájukra is szükség van ahhoz, hogy hadseregünk alkalmas legyen békénk, — népi demokráciánk, — dolgozó népünk megvédésére.

Az „Anyagi értesítő” azt a célt kívánja szolgálni, hogy az anyagi szolgálatot ellátó bajtársak agyában és szívében a fenti általános elveket felidézze. Ezen túlmenően gyakorlati útmutatással, tanáccsal, ismeretbővítéssel is segítséget kívánunk nyújtani hivatásuk becsületes és hasznos gyakorlásához.

Tudjuk, hogy a néphadsereg új szellemű katonái szívesen tanulnak meg minden olyan tudományt, vagy kis gyakorlati fogást, ami őket még alkalmasabbá teszi arra, hogy a közösséget híven és jól szolgálják. Mi ezt a tanulási készséget azzal viszonzzuk, hogy az „Anyag értesítő”-ben azt adjuk, amit a bajtársak a szabályzatokban nem találhatnak meg és úgy adjuk, hogy annak olvasása ne legyen fárasztó teher.

Ezzel bocsátjuk útjára első számunkat és azt szeretnénk, ha lapunk kitűzött céljának megfelelné és újabb fegyver lenne a szocializmust építő népi demokráciánk védelmére hivatott honvédségünk kezében.

Szerkesztőbizottság.